

□

1-□ L□ I Đ□ T□ NG

Kính t□ ng:

Ti□ n Sĩ TR□ N AN BÀI

Ch□ T□ ch Công Giáo VN, San Jose

Kính t□ ng:

Các giáo dân Vi□ t Nam, San Jose, California đã can đ□ m, kiên trì, đoàn k□ t đ□ u tranh vì chính nghĩa, quy□ n l□ i, và nhân ph□ m c□ a mình.

Monterey ngày 10-6-1990

Đ□ VĂN HI□ N

2- LỜI NÓI ĐẦU

1. Cuộc sách nầy gồm những bài báo mà tôi đã gởi đăng trong tuấn báo Chính Nghĩa, liên quan đến cuộc đấu tranh của giáo dân Việt Nam, San Jose, California.

Tuy vậy, ý tưởng trong mỗi bài thường riêng biệt, không liên hệ với nhau. Do đó, không chia thành chương mục được.

2. Tôi đã xin và được phép của Linh Mục Giu-se Duyên Mục và Bà Lê Thị

Liên đã dùng bức thư sau đây của
Linh Mẹ gửi cho Bà thay Lợi Tía.
Bức thư này đã được đăng trong tuần
báo Chính Nghĩa, số 35 (bức cũ), ra
ngày 14-3-1987.

Xin chân thành cảm ơn Cha Duyên
Mẹ và Bà Liên.

Monterey ngày 15 tháng 5 năm 1988
Đỗ Văn Hiến

3- THAY LỢI TÍA

ST. HELEN'S CHURCH
STAR ROUTE B, BOX 395,
FRANKLIN, LOUISIANA 70538

Ngày 26-2-1987

Bà Lê Th Liên thân ái trong
Chúa và M Maria

Cám ơn Bà đã gửi tiếng báo
CHÍNH NGHĨA cho chúng tôi
kể từ số 15 đến nay 32. Tôi xin
gửi Bà 30 đô để Bà có phương
tiện tiếp tục gửi báo cho tôi.

Vì vốn dĩ đang xây ra có tầm
vóc như hàng quá rộng và lớn,
nên mỗi khi nhận được báo tôi
đã mỗi một chút rớt kể những
các bài trong đó. Nhưng nhất là
các bài của ông Đ VĂN HI N
mà tôi biết Ông và gia đình Ông

t ngày còn t i B c Vi t Nam
kia.

Nh ng bài Ông vi t th t danh
thép và đ ng đ n, lý lu n và
phê bình th t v ng ch c – Nói
có sách, mách có ch ng – đảng
hoàng làm cho các đ c gi t i
đây l i càng b n tâm suy nghĩ
nhi u v câu truy n.

Tôi đã gặp các giáo hữu, cả các Linh Mục anh em, mà tôi năm nay đã 70 tuổi rồi, hỏi tôi nghĩ sao về việc này. Tôi thật bối rối không biết trả lời sao cho nên. Nay người Linh Mục anh em tôi là Cha Phaolô Nguyễn Quang Hiên; Ngài với tôi tuấn nào cũng đàm đạo với nhau nhiều về việc này nhiều về vấn đề, song dành rất nhiều giờ cho San Jose.

Tôi thật nghĩ: Thế Ngài viết rất

đ y đ ý nghĩa và đ ng th i
cũng nói lên ý nguy n chung
c a m i ng i n i xa chúng tôi.
N u nh ng l i xin c a Cha Hi n
đ c đáp l i nghiêm ch nh thì
chúng tôi tin: Sóng gió d n s
im và anh em Vi t Nam t i đó
nh t là anh em Công Giáo s
đ c th ra nh nhàn và vui
v .

Bao lâu v n y còn gay go, b y
lâu chúng tôi m c d u xa cách

v n c m th y âu lo chung cho anh em mình.

Chúng tôi v n tha thi t c u nguy n đ s c g ng và thi n chí c a c hai bên chóng đ c Chúa ch p nh n ban l i an bình.

Chúc Bà luôn an m nh.

Kính,

Linh M c Giuse Duyên M u

4. TH G I Đ C GM.

PIERRE DuMAINE, LM.

**L U ĐÌNH D NG, GIÁO
DÂN VI T NAM, SAN**

JOSE

Monterey ngày 29-7-1986

Đ Văn Hi n

761 Lottie St.
Monterey, CA 93940

Kính g i:
Đ c Giám M c Pierre Du
Maine
Cha L u Đình D o ng
C o ng Đ o ng Công Giáo VN,
San Jose

Vì i mọt s quan tâm sâu xa, tôi đang theo dõi những di n tiến của các bệnh cũ đã gây ra sự bất an trong Cộng Đồng Giáo Dân Việt Nam, San Jose.

Tôi rùng mình lo sợ khi nghĩ đến việc những căn bệnh cũ có thể còn kéo dài. Nó sẽ làm thêm những

n hoà khí, đ i s ng tinh
th n và tình yêu th ng
c a ng i Kitô h u chúng
ta.

Tôi không dám t ph làm
cái vi c tìm ki m nguyên
nhân th c s c a s xáo
đ ng này. V l i, làm th
cũng ch ng ích gì cho m c
đích c a lá th ng n y.

Là một giáo dân Việt ngữ ở
Miami, sống ngoài giáo phận
San Jose nên tôi không bị
tình cảm chi phối trong vụ
tranh đấu này. Tuy nhiên,
cũng như mọi giáo dân, tôi
thành khẩn cầu mong cho
cuộc tranh đấu này được
chấm dứt một cách an hoà.
Vì vậy, với lòng khiêm tốn
sâu xa, tôi xin phép đưa ra
những đề nghị sau đây, hy
vọng có thêm một giải pháp

tôi:

1. Cùng Công Đồng Giáo
Dân Việt Nam, tôi xin Công
Đồng:

- Đồng một mặt đòi hỏi
cho đồng đức một Giáo
Xã Nhân.

- Hãy chấp nhận qui chế
hiện tại H Đ o mà Đ c
Giám M c đã chu n y cho
C ng Đ ng.

2. Cùng Cha Lưu Đình
Đ ng.

Kính thưa Cha, xin Cha:

- Hãy đ đ n t ch c
Chánh X H Đ o VN.
Cha đáng đ c khen ng i
trong s vâng l i ĐGM,
lãnh nh n s b nhi m n y
trong m t hoàn c nh c c
k khó khăn.

- Hãy nghe theo l i Chúa
đã đ y: “. . . Khi chúng con
đ n n i nào mà h không

tiếp đón chúng con thì chúng con hãy phôi áo mà ra đi . . . “ Chỗ c chốn Cha có thể phôi c v Chúa và dân Ngồi i trong nhng nh êm v khác m t cách đ c l c h n nhi u.

3. Kính thưa Đ c Cha, con xin Đ c Cha hãy dùng uy quyền c a Đ c Cha mà:

- Thâu h i l nh b nhi m
Cha Đ ng vào ch c v
Chánh X H đ o VN, San
Jose.

- Cho phép hai Cha Đình
và Cha Chính đ c tr v
nhi m s đ làm nhi m v
mà Đ c Cha đã giao phó
cho 2 Cha. Đ i s ng tinh
th n c a C ng Đ ng Giáo

Dân Việt Nam ngày càng
sa sút n u s v ng m t
c a 2 Cha còn kéo dài.

- B nhi m m t linh m c
khác đ c s kính ph c và
h p tác c a Giáo Dân Việt
Nam vào ch c v Chánh
X H đ o VN.

Vì lòng khiêm tốn, tôi xin
cầu Chúa luôn luôn giúp
chúng ta trong sự thăng
yêu, che chở và dẫn dắt
của Ngài. Ngài thật là trong
giai đoạn khó khăn thử
thách này, để mọi người
chúng ta cùng nhau làm
việc cho sáng danh Chúa
và đi theo con đường Chúa
đã hoạch định cho chúng
ta.

Trên tiếng trong Chúa Kitô

5- BÊN NÀO CÓ ĐA S ?

Những thu hoạch của
Đức Giám Mục Du
Maine thường nói đi nói
lại nhiều lần là những
người chúng tôi đi vì

ĐGM b̄ nhi m Cha
Đ̄ ng làm chánh x̄
H̄ đ̄ o Vi t Nam ch̄ là
m̄ t thi u s̄ nh̄ .

Có v̄ ĐGM đã tin h̄ vì
ch̄ ng nh̄ ng Ngài đã
b̄ nhi m Cha Đ̄ ng
mà còn t̄ n phong Cha

Dòng trong mặt nghi
l công c ng. Ch ng
may nghi l n y đã tr
thành mặt c nh t ng
h n lo n. Nhi u ng i
bi u tình n ào và năm
b y ch c c nh sát và
chó săn đ ng bao
quanh và trong c nhà
th , n i cu c “t n
phong” đang di n ra.

Các giáo dân b c nh
sát và Ma S khám xét
tr c khi đ c vào nhà
th . Nh ng ng i không
đ c vào đã đ ng
chung quanh nhà th la
hét m ã: “NO FATHER
D NG”. Có hai ng i
b c nh sát b t gi .
Th t là m t c nh t ng
h n lo n ch a bao gi

th y x y ra trong m t
cu c l nghi tôn giáo.
Không m t ai có th
ch i cãi r ng nh ng
ng i ch ng đ i Cha
Đ ng là đa s .

N u thu c h c a ĐGM
tin r ng h đã nói s

th t v i ĐGM (ch có
m t thi u s nh ch ng
đ i) thì t i sao h
không trình v i Ngài ra
l nh t ch c m t cu c
tr ng c u dân ý nh U
Ban Ch p Hành c ng
đ ng đã đ ngh ?
Cho dù ĐGM có thành
công trong vi c áp đ t
Cha Đ ng vào ch c

vì chính xác Hào đở
Công Giáo VN, San
Jose đi nà a thì ngườ i ta
cũng v n t h i: Cha
Đ đ ng có th giúp ích
gì cho giao dân khi giáo
dân c c l c ch ng đ i
Cha, không kính tr ng
Cha và không h p tác
v i Cha? Tôi s là Cha
Đ đ ng s th t b i trong

nhiệm vụ mà i này và
cái đó có thể là lý do để
ĐGM gửi tán H Đ o.

Đ c Giám Mục Du
Maine đã ra v tuy t
thông cho nh ng ng i
lãnh đ o c ng đ ng
công giáo Vi t Nam

San Jose, cho rằng
những người này đã
dẫn giáo dân đi sai
đường vì chúng là những
ĐGM.

Vậy ĐGM cũng nên ra
vấn đề t thông cho
những thực hành của

Ngài vì h đã nói sai v
giáo dân v i Ngài, cô
l p Ngài kh i giáo dân
và ngăn c n, không đ
Ngài nghe và th y s
th t. Đi u đó đã làm
cho Ngài hi u l m v
giáo dân và coi th ng
tâm c m c a giáo dân.
Bao lâu Ngài còn dùng
nh ng thu c h b t tài,

b t x ng thì Ngài v n
không bi t đ c s th t
đ tìm đ c m t gi i
pháp thích h p cho
cu c bi n đ ng n y.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

6- CÓ CÁCH NÀO RA KHỎI BỊ TÌC KHÔNG?

Số chúng tôi Tòa
Giám Mục đã a ph n
San Jose của m t số
giáo dân VN San
Jose đã sang tháng

th ba. Không còn ai
là không biết những
lý do, những hành
động, những ph
ng và những h
qu c a s ch ng
đi n y; nên không
c n ph i nh c l i
đây.

Tôi nghĩ hai bên đều đã nói tất cả những gì phải nói. Nếu có nói thêm gì nữa thì cũng chỉ là lợi ích tiêu cực, tạo cáo và bêu xấu lẫn nhau. Càng làm cho xa nhau và vật rạn nứt càng khó hàn gắn.

Hai bên đ u gi
v ng l p tr ng. Bên
Toà Giám M c thì
dùng uy quy n đ thi
hành m nh l nh.
Bên ch ng đ i thì
dùng lu t n y lu t
kia c a Giáo Lu t đ
ch ng l i l nh c a
TGM.

Giáo dân thì có ba phe: Một phe theo TGM, một phe theo bên chính đ, và phe th ba đ ng gi a vì h có thái đ “m c k , b t c n” ho c h th y m i bên đúng một s đ m n y, sai một s đ m n , nên

không mu n theo
bên nào c .

Tôi thi t nghĩ ta v n
còn hy v ng ra kh i
b t c b ng m t
trong ba cách sau
đây:

1. Do th ng c p

Bên ch ng đ i đã đ
đ n lên H i Đ ng
Giám M c Hoa K
và Đ c Giáo Hoàng
qua Đ c Khâm S
toà Thánh Hoa K .

Toà Giám Mục cũng đã gửi báo cáo lên Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ và Đức Giáo Hoàng. Một khi Đức Giáo Hoàng ra phán quyết thì bên chúng tôi sẽ vâng phục. Hội đã tuyên bố như thế. Bên

TGM ch c cũng s
ch p nh n vì Đ c
Giáo Hoàng là b
trên c a Đ c Giám
M c. Nh ng bi t bao
gi m i có phán
quy t vì th t c c u
xét lâu dài.

2. Do thành phần th
ba làm trung gian
giúp đ hoà gi i: M i
đây chúng ta đ c
nghe có thành phần
th ba mu n đ a
thi n chí đ giúp hai
bên hoà gi i. Nh ng
vì nghe đâu thành
phần th ba n y đã

b ch trích và b
coi th ng; nên khó
hy v ng thành công.

3. Do chính 2 bên:
Đ i di n TGM và
phe ch ng đ i.

V y ph i tìm m t
ph ng th c mà hai
bên có th đ ng ý.
Tôi đã theo dõi tình
hình và bi t đ c là
Cha Sullivan. Đ i
di n TGM, đã có l n
công khai bày t ý
mu n cho giáo dân
b phi u v vi c b

nhiệm Cha Dòng.
Tôi ngày 21-7-86 khi
Cha Sullivan đưa
Cha Dòng về H
Đo, và sẽ chúng tôi
mãnh liệt của giáo
dân thì Ngài có yêu
cầu phiêu. Th
rời, ngày 3-8-86 trên
đài truyền hình 11,

chúng trình ‘Face to Face’ giữa Ngài và ông Bài do hai cô Maggie Scura và Judy Peterson đi u tít, Ngài còn nhắc lại vị trí đó và nói thêm rằng phe chúng tôi đã thắng. Khi cô Maggie hỏi

ông Bài v̄ vī c n̄ y
thì ông Bài tr̄ l̄ i là
cū c b̄ phī u lúc đó
không t̄ t đ̄ p vì dân
chúng đang xúc
đ̄ ng mãnh lī t và
ch̄ a t̄ t̄ p đ̄ .

Như vậy ta tìm thấy
một điểm quan trọng
mà hai bên đều đồng
ý. Đó là tất cả một
cuộc phiêu du để
xem sự nghiệp chính
hay thiên Cha
Đúng là đa số. Một
khi có một quả cầu
cuộc phiêu du thì ai

cũng phải chấp nhận
kết quả đó.

Phải chăng đây không
thật chỉ là một cuộc
bỏ phiếu, vì họ đã
tuyên bố nhiều lần
trong Chính Nghĩa là

h mu n có m t
cu c tr ng c u dân
ý. N u h t ch i thì
h s b coi là nói
láo và không còn ai
tin theo h n a.

Cha Sullivan, Đ i

di n TGM cũng
không th t ch i
m t cu c b phi u,
vì chính Ngài đã
công khai nêu ý ki n
đó ra. N u Ngài t
ch i thì nh th là l i
nói c a Ngài mâu
thu n, không thành
th c, đúng nh phe

chàng đi thi công tác
cáo Ngài.

Đ có một cuộc b
phiêu h p l thì m y
đi u ki n căn b n
sau đây ph i đ c
n đ nh tr c:

1. Thời đi m
2. Địa đi m
3. Danh sách c tri

Tôi nghĩ nh ng đi u
đó có th đ c tho
thu n d dàng. N u
hai bên ng i xu ng

nói chuyện với nhau
và giới quyết định c
mặt vấn đề thì các
vấn đề khác cũng có
thể giới quyết không
khó khăn lắm.

Chúng ta cần mong

cho cuộc tranh đấu
này chống chủ m d t
m t cách an hoà vì
lợi ích của mọi người.

Đ Văn Hi n

7- TH NG

KÍNH GỌI:

**- QUÝ VỊ ĐẲNG
HỌNG CÔNG
GIÁO KHÔNG
CÙNG QUAN
ĐIỂM VỚI GIÁO
DÂN VỊ VỊ C**

**DÂNG THỜ NH
NGUYỄN LÊN
TOÀN GIÁM M C
SAN JOSE
- TUYÊN BÁO DÂN
T C**

T khi H Đ o N
V ng Các Thánh
T Đ o (Vi t
Nam), San Jose
đ c John Quinn
Đ c Giám M c
cho phép đ c
thành l p (và
chu n b đ đ c

tr thành giáo x
th nhân theo giáo
lu t đi u 518) do
Cha Giuse Nguy n
Văn T nh làm
chánh x , gia đình
tôi, dù ngoài giáo
ph n, cũng th ng
đ n d các bu i l

trở ng hay r c
ki u nhà th H
Đ o chung v i
giáo dân Vi t
Nam.

Năm 1981 San

Jose đ c tách r i
kh i t ng giáo
ph n San
Francisco đ tr
thành giáo ph n
riêng đ i quy n
cai qu n c a Đ c
Giám M c Du
Maine. Ngày

31-5-1984, ĐGM
Du Maine g i cho
các linh m c VN
trong giáo ph n
m t b c th ho ch
đ nh chính sách
c a Ngài đ i v i
vi c m c v cho
giáo dân Vi t

Nam. Theo chính sách n y (ng c l i v i chính sách c a TGM Quinn), qui ch H Đ o s b h xu ng hàng Trung Tâm M c V , và giáo dân s d n d n đ ng hoá

vào các giáo x
đ a ph ng.

Ngày 20-7-1986
ĐGM Du Maine
thuyên chuy n
Cha T nh (ng i

ng h giáo x th
nhân) và b nhi m
Cha L u Đình
Đ ng (ng i ng
h chính sách
đ ng hoá c a
ĐGM) v thay Cha
T nh. Tr c nguy
c đ ng hoá, giáo

dân h p nhau làm
đ n đ lên ĐGM
xin hai th nh
nguy n:

1. Xin ĐGM cho
phép thành l p

giáo x th nhân
nh Giáo lu t cho
phép.

2. Xin ĐGM t m
đình l nh b
nhi m Cha Đ ng

và cho phép giáo
dân được gặp Ngài
để bày tỏ ý kiến
của họ.

Những ĐGM đã
làm ngơ, chững

những không xét
đến xin của họ,
Ngài cũng tiến hành
lên “tên phong” Cha
Đông làm chánh
xử. Bị khinh
thông, chèn ép
và lo sợ bị đả
hoá, giáo dân kh

cuộc tranh đấu.
Tình hình thật là
rối ren, sôi động.
Sau nhiều ngày
suy nghĩ, dần đo
tôi quyết định nh
ng
h cuộc tranh đấu
này.

Tuy vậy, bên l
những s tán
thành, những h , tôi
cũng đ đ c nghe
những lu n đi u
sau đây c a m t
s quý v đ ng
h đ ng công giáo
nêu ra làm căn

b n cho s b t
đ ng ý ki n:

1. Là giáo dân, ta
ph i tuy t đ i vâng
l i Đ c Giám M c.
Vì th , ph i ch p

nhân Cha Đấng
làm Chính X do
Đấng Giám Mục c b
nhim.

2. Về giáo xứ th
nhân, giáo dân

không đ k
năng tài chính đ
đài th các chi phí,
m c dù đ c Giáo
lu t cho phép.

3. Có V i giáo x

thân nhân, người
Công Giáo Việt
Nam ở Mỹ sống
mãi trong ghettos
(những khu nghèo,
chỉ mình mình) như vài
số dân khác ở Mỹ
(người đen, người
Mỹ).

Sau đây tôi xin
phép bày tỏ ý kiến
và thỉnh đi m m t.

A. V đi m 1: Tôi
xin không đ ng ý
v i quý v . Vì

trong tròng hòng
này, giáo dân
không phải vâng
lời ĐGM một cách
tuyệt đối. Nếu có
dù xin quý vị đọc
bài “Độc vâng lời
các ngài thì tin họ
độc vị hàng giáo

ph m” c a ông
Ph m Minh Quý
trong Chính Nghĩa
s 3. Tôi xin phép
đ c trích l i đo n
k t trong bài đó áp
d ng cho tr n g
h p này: “Tóm l i
tánh ch t m nh

lòng nh và sòng Vâng
Lòng Công giáo
không phải bao giờ
cũng như nhau mà
tuổi mới vẫn đẹp mà
tuy thế đi hay thế nào
đi. Có khi người
tín hữu phải vâng
lòng tuy thế đi, vô

đi u ki n nh đ i
v i nh ng v n đ
thu c tín lý và luân
lý . . . Có khi s
vâng l i thu c có
đi u ki n nh đ i
v i nh ng v n đ
khác (nhân s , xã
h i, hành chính,

qu n lý) trong
Giáo Hội”. Thêm
vào đó, ta hãy đọc
Giáo Luật, đi u
524: “Khi b nh m
m t Linh M c
Chính X , ĐGM
ph i tham kh o ý
ki n c a m t s

Linh M c và giáo
dân trong C ng
đ ng Chúa Kitô . .
”
.

Nh v y, ta th y là
Giáo Lu t không

cho ĐGM đ c có
thái đ đ c đoán
trong tr ng h p
này. Tôi nghĩ là
vi c ĐGM b
nhi m Cha Đ ng
làm Chánh X H
Đ o VN là m t
quy t đ nh không

khôn ngoan, vì
không theo đúng
tinh thần của giáo
điều 524. Vì vậy
mà quy t đ nh
này th t nhân tâm
và đã châm ngòi
cho s bùng n ,
ch ng đ i hi n

nay.

Vì Cha Đấng Ông ta
nghe dân chúng
than phiền tố cáo
Cha đấng đấng bực
tố cáo. Họ có những

nhân chúng và
bằng chúng c
th. H thách th c
Cha D ng tr l i
nh ng t cáo c a
h. Nh ng tuy t
nhiên ta không h
nghe Cha D ng
lên tiếng. Nh v y,

theo th c tr ng và
theo tinh th n
Công Đ ng
Vatican, Cha
Đ ng không nên
v nh m ch c vì
l i ích cho m i
ng i.

Ngày t i Giáo X
M tôi đang , có
Cha Chính X
ng i M . Khi th y
m t s giáo dân
than phi n v cách
làm vi c c a Ngài
và Ngài th y vi c
m c v c a Ngài

không còn hi u
qu l m đ i v i
giáo dân, Ngài li n
t ý bàn vi c v i
ĐGM coi đ a ph n
và đi đ n quy t
đ nh là Ngài xin
ngh v i s tho
thu n c a Đ c

Giám M c. Chính
Ngài đã vi t th
bày t s tình v i
giáo dân trong x
nh v y.

B. V đi m 2: “V i

giáo x th nhân
giáo dân không đ
kh năng tài chánh
đ đài th các chi
phí”.

Ch c h n các giáo

dân, khi dân
thnh nguy n xin
lp giáo x, đã
tho lu n và bi t
rõ trách nhi m tài
chính n y. Trong
Chính Nghĩa s 7,
bài “Cng Đng
Công Giáo Vi t

Nam San Jose có
khả năng tài chánh
đi lập giáo xứ
không? Đã t ra
giáo dân nh n
th c m t cách r t
k càng trách
nhi m n y và đã
ch ng t b ng s

kiến là họ có đủ
khả năng, nên mọi
đám dân tộc
nguyên lên Tòa
Giám Mục.

C. Vở đi m 3: “Có

th giáo x th
nhân, ng i Công
Giáo Vi t Nam t i
M s s ng mãi
trong ghettos
(nh ng khu nghèo,
ch m ti n) nh vài
s c dân khác M
(ng i đen, ng i

M)

Trong Chính

Nghĩa số 12, trang

7 ông Hồ Sinh

Giang T đã phân

tách riêng ghettos

là m t v n đ xã
h i, ch không
ph i là m t v n đ
tôn giáo. Th t v y,
ghettos là nh ng
ch mà m t s s c
dân s ng t t p,
chui rúc, không
c u ti n mà ch

c u th c, không
ch u c g ng làm
ăn mà ch lu i
bi ng nên m i t o
ra ghettos. Còn
giáo x th nhân là
n i đ giáo dân
h p nhau th
ph ng thì làm

sao tở ra ghettos
đ c. Ch ng l
các Ph t t có
Chùa riêng đ th
ph ng cũng tở
ra ghettos sao?
M i phe phái Tin
Lành đ u có nhà
th riêng cũng tở

ra ghettos sao?
Các người Do Thái
có Nhà Nguyện
riêng cũng tở ra
ghettos sao? Nếu
ta chưa khó suy
luận và nhận xét
kể càng hơn, thì ta
sợ thay là chính

nhóm ng nhóm ng i
k trên l i là nhóm ng
nhóm làm ăn khá
gi h n; vì l h có
d p g p nhau
trong khung c nh
th ph ng, h c
t p đ kéo nhau
lên ch không ph i

đ kéo nhau
xu ng.

V y căn c vào
nhu c u, căn c
vào Giáo Lu t, căn
c vào kh năng

tài chánh, thì vi c
xin l p giáo x th
nhân c a giáo dân
VN San Jose th t
là chính đáng.

L ra vì l i ích cho

con chiên, cho đ a
ph n, ĐGM nên
cho phép t nh ng
ngày đ u tiên khi
giáo dân dâng
th nh nguy n. Th
mà cho đ n nay,
giáo dân kêu gào
mà Ng i v n

không cho. Nh
v y t ra ĐGM
ho c b thu c h
báo cáo sai l c v
giáo dân ho c
Ng i có thái đ
đ c tài.

Có đi u đáng ti c
là trong khi thi
hành các ph ng
sách tranh đ u, c
hai bên đ u ph m
m t s l i l m.
Nh ng cái đó có
th hi u đ c vì
ngay c nh ng

nhà chính tr
chuyên nghi p, khi
tranh c , mà còn
ph m ph i l i l m,
thì làm sao c hai
bên, trong khi quá
hăng say, tránh
kh i đ c nh ng
hành đ ng sai trái.

Chàng hân nh, bên chàng đi thì la l n n ào trong nhà th, chằm bi m Ma S. Bên Toà Giám M c thì dùng c nh sát, chó săn n i nhà th; c nh sát m c quân

phòng có vũ khí
đang quay lưng lên
bàn thờ. Ma S thì
đi quá quyên hồn
của mình, làm cái
việc dành cho nó
còn nh sát, khám xét
phòng nó vào nhà
thờ, rồi theo đà

t, chng may
khám c nam gi i.
Nhng ta không
nên đ nhng l m
l i đó làm lu cái
n i dung chính y u
c a cu c tranh
đ u.

N u th nh nguy n
c a giáo dân VN
San Jose đ c
Toà Giám M c
ch p nh n thì
không cũng không
có h i gì đ i v i
quý v nào không
đ ng quan đ i m

vì i h ; vì quý v
đã sát nh p vào x
M r i. Có giáo x
th nhân hay
không, đi u đó
không nh h ng
gì đ n đ i s ng
tôn giáo c a quý
v c . Nh ng quý

vì nên vui mừng
cho giáo dân đang
hàng ngày, vì hàng
tổ tiên nguy hiểm trong
việc thanh phụng
Chúa, và dĩ nhiên
đây là việc hàng
điều ưu trọng cần thiết
cho phần rỗi của

há .

Biát đáu sau náy,
náu quý vá hoác
con cháu cáa quý
vá cám tháy giáo
xá thá nhân làm

cho quý v thi tho i
mái, có th đem
đ n cho quý v
m i tình quê
h ng và n u quý
v mu n thì quý v
v n có ch tr l i
mà xum h p v i
h .

NÓI TÓM LỮ I, CÓ
GIÁO XỮ THỮ
NHÂN THÌ CÓ LỮ I
CHÚ KHÔNG CÓ
HỮ I CHO AI CỮ .

Sau đây tôi xin có

vài lời về tuấn báo DÂN TáC.

Trong liên tiếp
máy sá, DÂN TáC
đã nhác đi nhác lại
là DÂN TáC “hoàn

toàn đ ng ngoài
cu c tranh ch p
n y” và DÂN T C
luôn luôn m r ng
trang báo đón
nh n ý ki n c a
nh ng ng i có
nh ng cái nhìn trái
ng c v m c

đích, đ̄ ̄ ng l̄ i,
ch̄ tr̄ ̄ ng c̄ a các
phe liên h̄ . R̄ t
tī c r̄ ng trong s̄
đông đ̄ o ý kī n
đón nh̄ n đ̄ ̄ c t̄
n̄ i b̄ n đ̄ c ch̄ có
th̄ a th̄ t l̄ i b̄ nh
v̄ c quan đī m c̄ a

UBBVHBCL.” (*)

Tôi th t tình mu n

tin l i c a quý v

DÂN T C. Nh ng

đ c k nh ng bài

c a ký gi DÂN

T C, ch không

ph i bài c a đ c

gi , d i hình th c

thông tin, t
thu t, bình luận
hay phim luận, tôi
nhận thấy rõ ràng
là quý vị trong
báo DÂN T C có
khuyến hàng
ch
UBBVHBCL. Tôi

đã nói chuyện
nhiều người đi c
DÂN T C và h
cũng có cảm t ng
nh tôi. Còn v
chuyện DÂN T C
nói là “ch có th a
th t l i b nh v c
quan đi m c a

UBBVHBCL . . .”

Đi u đó d hi u.

Vì m t khi ng i ta

nghĩ là DÂN T C

có khuynh h ng

ch ng UBBVHBCL

thì ai mà d i gì g i

bài “bệnh v c” cho

DÂN T C; vì bài

c a h có th ho c
không đ c đăng,
ho c n u đ c
đăng thì l i b c t
xén quá nhi u nh
tr ng h p bài c a
tôi g i DÂN T C
tr c đây.

Tôi s là DÂN T C
có thái đ ch
quan nên không
nh n th y mình rõ
ràng b ng ng i
ngoài nhìn mình.
Mà không ch
quan sao đ c khi
DÂN T C dám t

x ng mình “Là L
Ph i, là L ng
Tâm, là Tình
Ng i” (DÂN T C,
s 238, ‘Ý ki n
chúng tôi’, trang
36). T t o thiên
l p đ a đ n bây
gi , tôi ch m i

th y m t mình
Chúa Giêsu dám
x ng mình “là
Đ ng, là S Th t,
là S Sáng”.
Nh ng l i r t bu n
c i là sau khi
xung mình “Là L
Ph i thì ngay

hàng th t sau đó
DÂN T C l i nói,
“Chúng tôi có can
đ m nhìn nh n sai
l m và s a ch a
sai l m.” Đã “Là L
Ph i” thì còn sai
l m sao đ c? Đó
có ph i là DÂN

T C không t bi t
mình không? Có l
vì v y, DÂN T C
đã làm m t lòng
nhi u ng i mà
không bi t chẳng?

Trở lại đây, sau khi
gửi bài DÂN TỘC
và đọc DÂN TỘC,
tôi tâm niệm là từ
nay sẽ thôi không
viết lách gì nữa.
Nhưng rồi hoàn
cảnh thúc đẩy tôi
phải viết thêm bài

náy náa.

Cùng đáng háng
Công Giáo thân
mán,

Chúng ta hãy cùng
nhau, sáng t i,
h p l i c u nguy n
xin Chúa và M
Maria đoái th ng
d n d t m i ng i,
m i đ ng b c đi
qua ch ng đ ng
gian nan n y và t i

đ
 c b n bình an,
luôn luôn x ng
đáng làm con c a
Thiên Chúa và c a
M Ng i.

Monterey ngày

3-10-1986

(*) UBBVHBCL là
tên viết tắt của Ủy
Ban Bảo Vệ Công
Lý và Hoà Bình,
gồm một số giáo

dân thu c H Đ o
N V ng Các
Thánh T Đ o
(VN) t i giáo ph n
San Jose đ c
toàn th giáo dân
tranh đ u ch n đ
đ i di n cho h
trong cu c tranh

đầu cho hai thành
nguyên.

**8- TRƯỜNG
BÁO DÂN
CHÚA**

Monterey ngày 8 tháng 10 năm 1986

Kính gửi:
Linh Mộc Việt

Châu, sss

Ch nhiệm DÂN

CHÚA, U.S.A.

Thà Cha,

Con là một đ c
gi trung thành
c a DÂN CHÚA
ngay t thu ban
đ u. Con vi t th
n y đ bày t ý
ki n c a con sau
khi đ c bài “

N C M T Đ Y
MÁU” trong m c
“DÂN CHÚA
TR C TH I
CU C’ do
O.L.M. vi t,
đăng trong DÂN
CHÚA s 117,

tháng 10, 1986,
liên quan đ n v
giáo dân San
Jose ch ng đ i
Đ c Giám M c
đ a ph ng.

N u O.L.M. I y
danh nghĩa cá
nhân mình mà
vi t thì con có
th hi u đ c, vì
nh v y ch là ý
ki n cá nhân c a
O.L.M. Nh ng

đây O.L.M. viết
bài này về
cách đi di n
chính thức cho
DÂN CHÚA nên
buộc lòng con
phải viết
th này
đ bày tỏ ý kiến

cá a con. Con
muốn nói là
trong bài này
O.L.M. đã không
muốn tìm hiểu
chiều sâu cá
vấn đề và vì thế
lạ ra thái độ thiên

v rõ ràng ch ng
giáo dân San
Jose trong v
tranh đ u hi n
nay. O.L.M. đã t
ra nông c n,
thi u khách
quan, không

mu n tìm s
th t, vì ch ch n
nh ng m u tin có
l i cho s thiên
v c a mình, b
qua nh ng m u
tin khác vì nó nói
lên s th t.

Chàng hân nh
O.L.M. trích bài
của ký giả Bob
Elder trên tờ San
Jose Mercury
News, số ra
ngày 23-7-86
hân đ nh r ng:

“Ng i Công
Giáo Vi t Nam
(San Jose) đã x
trí m t cách khác
bi t, trong m t ý
h ng thách đ
quy n hành c a
ph m c p giáo

Hồi i.” Nh ng
O.L.M. i b qua
bài ‘ANALYSIS’
c a ký gi Joan
Connell, chuyên
trách v
“MERCURY
NEWS

RELIGION &
ETHICS
EDITOR” đăng
ngay trên trang
đ u cũng c a
báo San Jose
Mercury News,
s ra ngày

18-6-86 v i nhan

đ : ‘A BISHOP

AGAINST HIS

FLOCK’ (V

Giám M c ch ng

l i đản chiên).

O.L.M. bình lu n

th i cu c nh th

là bình luận một
chiều, là thiên
vọng, là thiên
nhị m đ i v i
đ c gi ; vì đ c
gi có quy n đòi
h i t báo ph i
nói s th t tr c,

r& i s& căn c& vào
đó mà bình lu&n
theo xu h& & ng
c& a mình.

N& u mu&n nói

cho đ y đ thì
quá dài. Trong
bài này con ch
đ a ra vài đi m
sau đây:

1. O.L.M. đã
chọn nhúng tin
trong bản tin do
Ủ Ban Báo o V
Đ c Tin
(UBBVĐT) cung
c p. Bản tin c a
UBBVĐT đã làm

trò c... i cho
ng... i đây khi
b... n tin đó vi... t,
và O.L.M. đã
trích l... i, là: “L...
Đ... ng T... ngày
9-8-86 qui t...
kho... ng 1500 tín

h u. Tuy nhiên,
L Đ ng T đã
b m t s 282
ng i xâm nh p
phá ho i.”

đây ai cũng
biết là nhúng tín
hữu có mặt trong
buổi lễ đó và
chúng Cha
Đấng, “Tân Ch
Chiên”, là đấng đa
số, chúng không

ph i là thi u s
nh UBBVĐT đã
loan tin. Còn
Cha D ng, do
UBBVĐT ng h ,
có đ 200 ng i
mà ph n nhi u là
nh ng ng i

quen Cha, cùng
quê v i Cha
(VN) và hi n
đang ngoài
đ a ph n San
Jose, đ c Cha
đ a đ n đ làm
h u thu n cho

Cha. Chuy n
n y đây không
ai là không bi t.
Th mà O.L.M.
ngây ngô tin theo
s loan tin sai l c
c a UBBVĐT.
Phe UBBVĐT

luôn luôn tuyên
bố là phe chống
đội chống có vài
trăm người. Đ c
Giám M c có v
tin l i h . Nh ng
khi phe chống
đội đ th nh

nguy n xin Toà
Giám M c m
cu c tr ng c u
dân ý đ bi t thi
Toà Giám M c
l i im h i l ng
ti ng, không tr
l i.

2. O.L.M. nói đến
về “Thánh Lễ
ngày 16-8-86,
khi chúng
1000 người
đàn ông, đàn bà
và trẻ em đang
bao vây nhà thờ,

ca hát, la ó,
chàng đi Đ c
Giám M c và v
Tân Ch Chiên
(Cha D ng).”
Nhàng t i sao
(cũng trong
Thánh L đó

O.L.M. i i đi
không nói gì đ n
vi c Đ c Giám
M c thuê 70
c nh sát và h n
ch c chó sẵn
bao vây chung
quanh nhà th ;

và trong nhà th ,
m t hàng c nh
sát, m c quân
ph c, có vũ khí,
đ ng quay l ng
lên bàn th . Cu i
nhà th thì c nh
sát và Ma S

khám nh ng

ng i phe ch ng

đ i tr c khi cho

h vào nhà th .

Còn nh ng ng i

ng h Cha

D ng (đ 200)

thì đ c vào nhà

thì ngi yên v
t tr c. (đây
tôi mu n đ t
thêm m t câu
h i: “V m t
pháp lý, Ma S
có quy n khám
xét ai không?”

Hay đó là vị c
c a n c nh
sát?)

3. O.L.M. nói là
“Đ c Giám M c

Du Maine, giáo
ph n San Jose,
nh n th y t p
th Công Giáo
Vi t Nam trong
giáo ph n c a
Ngài, ch a h i
đ các tiêu

chủ n thi t y u
nh v n đ tài
chánh v.v. . . đ
đ c tr thành
m t giáo x th
nhân nên Ngài
quy t đ nh c n
ph i có m t th i

gian đ i ch .”

Cái l p lu n n y
đã quá cũ rích,
cũ rích nh cái
th i xa xa a khi

mà ng i ta còn
tin trái đ t n y là
m t ph ng. Nó
không l a b p
đ c ai. Giáo
dân VN San
Jose đã th o
lu n r t k càng

trách nhiệm tài
chánh n y và đã
t ra, b ng s
ki n, h có đ
kh năng tài
chánh do s
đóng góp c a
các gia đình và

tiên thu đ c
trong các Thánh
L. Trong Chính
Nghĩa số 7, bài
“C ng đ ng
Công Giáo San
Jose có đ kh
năng tài chánh

đ l p giáo x

th nhân

không?” đã nói

rõ đi u này.

Không còn ai tin

l p lu n này n a.

Ch có O.L.M.

đang ng i đáy

gi ng nên không
bi t cái gì đang
x y ra chung
quanh m t
gi ng.

Số thật là không
thêm tí phần đời
đi n giáo dân
hay Ban Chấp
Hành Hội Đ o khi
h đã nhieu l n
đ n dâng th
th nh nguy n xin

l p giáo x th
nhân nh Giáo
Lu t cho phép.
Ho c ao đ c
g p Đ c Giám
M c đ trình bày
c nguy n c a
h trong “tình

cha con” (nh
O.L.M. đã đ
ngh). Nh ng h
không bao gi
đ c g p nhan
Đ c Giám M c,
m c dù Ngà
đang nhà khi

h đ n. Giáo dân
n n lòng vô
cùng. Còn Đ c
Giám M c thì
không m t lúc
nào Ngài t ý
cho phép l p
giáo x th nhân.

Chính sách của
Ngài là đing hoá
giáo dân VN vài
x M . Ngài chia
giáo dân VN ra
làm ba hng và
k t lu n là ch
hng ng i già

c n Trung Tâm
M c V . Ngài nói
đi nói l i nhi u
l n đó là chính
sách c a Ngài,
tr c sau nh
m t, không thay
đ i. O.L.M. nghĩ

sao? M t đi u
quan tr ng nh
v y mà O.L.M.
không bi t hay là
bi t mà làm l đi
nh không bi t?

4. Còn v n đ
t i sao giáo dân
ch ng đ i Cha
Đ đ ng, không
mu n Ngài làm
ch chiền c a
h . Câu h i n y
không O.L.M.

th y đ c p t i
đ r i tìm câu tr
l i. B t c m t
bi n c gì, dù to
hay nh , cũng
đ u ph i có
nguyên nhân.
O.L.M. đã l đi,

không muốn tìm
nguyên nhân của
sự chênh lệch
này. Vì tất cả bài
biên luận quan
trọng đều diễn
chính thức cho
mọi tờ báo cũ

nh DÂN CHÚA
mà sao O.L.M.
l i có th s sót
m t đi m quan
tr ng nh th
đ c.

Câu tr i đ y
đ cho câu h i
n y quá dài.
Nh ng có th
tóm l i nh sau:

a. Cha Đ đ ng
ch đ ng vi đ c xin
giáo x đ th đ nhân.
Ngài đ đ ng ý v đ i
Đ đ c Giám M đ c
v đ chính sách
đ đ ng hoá giáo
dân VN vào x đ

M (giáo dân có
b ng ch ng trên
gi y t . Giáo dân
xin Cha tr l i,
nh ng Cha v n
im l ng).

b. Cha Đ đ ng
ch đ ng nh đ ng
không h đ giao
ti đ p v đ i giáo dân
mà Ngài còn có
thái đ đ th đ đ , h đ
h đ ng, cách bi đ t
đ đ i v đ i giáo dân.

Trong d p giáo
dân t ch c các
bu i l , g i th
m i Ngài, Ngài
không đ n mà
cũng không tr
i. Có m t cái
h sâu gi a Cha

D
ng và giáo
dân. Nh
v
y,
giáo dân có lý do
đ
nghĩ ng
là
khi làm ch
chiên c
a h
,
ch
ng nh
ng
Ngài không giúp

ích gì đ c cho
h mà Ngài còn
giúp th c hi n
chính sách đ ng
hoá c a Đ c
Giám M c. Vì
th h lo và
không mu n Cha

Dòng ng làm ch
chiên c a h .

Gi n d nh th
mà sao O.L.M.
không mu n
hi u?

O.L.M. đã viết:
“Có khoàng trên
vài trăm ngườ i và
hồi lời củ n thêm
đ c m t s
đông đ o, ph n
nhieu là ngườ i
thieu hiu bi t . .

.” Nói nhò vò y là
sai sò thò t, quá
khinh thò ò ng
giáo dân, làm
buò n lòng, làm
mò t lòng giáo
dân nò u không
muò n nói là bò t

công đ& i v& i giáo
dân, nh& ng đ& c
gi& trung thành
c& a DÂN CHÚA.

N& u th& t s&

O.L.M. mu n bi t
s th t thì giáo
dân có th cung
c p đ y đ tài
li u đ O.L.M. có
th nghiên c u
v n đ cho rõ
k o ng i m nói

mò trong khi vi t
bài bình luận với
đanh nghĩa là
“DÂN CHÚA
TRỞ C TH
CỦ C” thì qu
th c O.L.M. đã
làm gi m m t giá

tr và uy tín của
DÂN CHỦA, mặt
t báo có mặt
t m vóc to lớn
trong các báo chí
Việt Nam tại M
này.

Th& a Cha, th& c
tình con không
b& t bình v& i
O.L.M. cho b& ng
con th& y t& i
nghĩ& p cho
O.L.M. vì s& kém
hi& u bi& t v& “th& i

cuộc” mà tôi dám
nhân danh DÂN
CHÚA bình luận
về tôi cuộc. Tôi
hơn nữa, O.L.M.
Tôi có thái độ
thiên về nên vì
thứ làm mất đi

cái tác phong
đng đ n mà
đ c gi đã th y
DÂN CHÚA
tr c đây.

H n n a, không
bi t vô tình hay
h u ý, O.L.M.
tung bài “DÂN
CHÚA TR C
TH I CU C” vào
đúng lúc mà Cha
B Trên Chi

Dòng Đòng
Công Việt Nam
tôi Mẹ, Nguyễn
Độc Thiệp, đời
diễn của S
Thần Tòa Thánh
cũng đang ở đây
đôi tìm biện pháp

hoà giải. Đây là
một giai đoạn vô
cùng khó khăn
và tàn nh. Với
một bài nh bài
“DÂN CHÚA
TRỞ C TH
CỦ C” trong lúc

này, O.L.M. đã t
ra làm m t vi c
thi u phán đoán
và thi u xây
d ng, n u không
nói là thi u trách
nhi m.

Thưa Cha, vì
luật lệ và sự
công bằng của
Báo Chí và
Quyền lợi của
độc giả để các đ
ý kiến khác biệt
và vấn đề này

con xin yêu cầu
Cha cho đăng
bài này trong
DÂN CHÚA số
tôi.

Con xin kính
chúc Cha mẹ
mọi sự an lành.

9- M Y L I G I T Á C G I T N G L U N I

Tôi đ c bài
'T N G L U N'

c a ông trong
Đ c San Đ c
Tin, s th
nh t, ra ngày
15-10-86. Tôi
th y là tr c
đây 14 tháng,

báo Dân T c
đã đăng bài
này trong số
184 ra ngày
17-8-85. D p
đó ông Lê Văn
Th ng đã vi t

bài trỏ lữ i ông
trong báo Dân
T c. Ông
Thỏ ng đã vỏ ch
ra nhỏ ng điỏ u
sai trái và
nhỏ ng điỏ u mà

Ông đã “ph a
ra”. Các Cha,
các tu sĩ, n tu
cũng lên tiếng
không đ ng ý
kin v i ông vì
tính cách không

xây dựng cơ
ông. Riêng tôi,
tôi t h i t i sao
ông muốn đăng
l i bài ‘T NG
LU N l’ trong
lúc khi mà đ i

t
ng đ
kích
c
a ông trong
bài đó là Linh
M
c Nguy
n
Văn T
nh đã ra
đi.

Th t v y, ch
đích c a bài
'T NG LU N I',
lúc n lúc hi n,
là đ kích LM
T nh. Đ i v i
giáo dân trong

HĐ ĐỒ O VN
San Jose, Cha
Tinh là một ân
nhân, là người
Cha nhân t, là
một ch chiêm
biết x thân hy

sinh vì đoàn
chiên. Đ i v i
ông, nh ng
ng i thù ghét
Cha T nh, thì
Cha T nh là
m t ng i ngã

ng a, th t th .

Nh ng th a

ông, Cha T nh

đã đau kh và

đã l i th i ra đi.

Chúng ta ph i

bi t kính tr ng

s đau kh c a
ng i v ng m t
và đ cho Cha
ra đi đ c bình
an, s ng trong
c nh an ph n
c a Cha. T i

sao ông còn c
hâm l i bài này
đ hành h
Cha. T i sao
ông còn c đ i
theo con ng i
l i th i, cô đ n,

m t m i này đ
qu t ngã xu ng
m t l n n a và
dày xéo con
ng i đã ch u
ph n ngã
ng a? Vi c làm

cà ông không
hợp với lòng
nhân đố o vì nó
có tính cách
độc ác.

Tôi xin k
l
i
m
t chuy
n mà
khi còn c
p
sách đi h
c ai
cũng bi
t: Sau
khi tr
n chi
n
đã k
t thúc, hai

bên quân sĩ đã
rút v v trí c a
mình, còn l i
trên tr n đ a
hai ng i lính
b th ng, b
b quên. M i

ng i lính c a
m i bên. Nh ng
hai ng i lính
này, dù không
hi u ti ng nói
c a nhau, đã
xê xích l i g n

nhau cho m,
chia s v i
nhau mi ng
n c cu i cùng,
giúp đ bằng
bó v t th ng
cho nhau. H

không còn nghĩ
hà là đ ch thù
cà nhau nà .
. . Đó là c ch
cà con ng i
văn minh. Hai
ng i lính này

ch
bi t là lúc
này h là hai
ph n t c a
C ng Đ ng
nhân lo i mà
b n ph n t i
h u là ph i yêu

thông, giúp đỡ
nhau. Tôi cảm
mơn chơn a
hai người lính
này bao nhiêu
thì tôi buồn vì
hành động chơn a

ông đi vì Cha
Tâm báy
nhiều, vì Cha
đã ra ngoài
vòng rái mà.

Đ c bài ‘T NG
LU N I’ c a
ông, tôi th y
lòng ông chua
chát, thù hi m
đ i v i Cha
T nh. Tôi

không muốn
biết lý do tại
sao. Vì nếu
khỏi ra chỗ
chỗ nó có chi là
đẹp. Nó càng
chia rẽ, làm kh

giáo dân mình.

Riêng bài

‘T Ờ NG L Ữ N I’

c ả ông, tôi

nghĩ nó có tác

d ờ ng ng ữ c l i

ý mu ờ n c ả a

ông, vì giáo
dân th y ông
bu c t i Cha
T nh, không
d a trên s
ki n mà ch
d a vào l i ong

tiếng ve, ông
nãy nói, ông n
viết v.v. . .

Trong khi đó
chính ông cũng
phải công nhận
là Cha Tánh

“v n gi m t
thái đ im l ng.
Ngài ch a h
chính th c lên
ti ng. Cho đ n
bây gi , Ngài
v n m t lòng

vâng ph c ý chí
c a Đ c Giám
M c s t i theo
l i Ban Ch p
Hành”. (Đ C
TIN, T NG
LU NI, IV. B,

trang 31). Ông
lì còn dùng
những tờ giấy
trách thành
đi về Cha
Tinh. Ông còn
quá trăn khi

ông đóng vai
Nostradamus
tiên đoán một
cách mỉa mai,
một thế các sự
vị các sự xảy ra
cho Cha Tinh.

Thật là l b ch
n u không nói
là ngu lu n.

Tôi xin ông hãy

suy nghĩ l i mà
đi t b s chua
chát thù hi m
đó vì nó là n c
đ c c a tâm
h n.

Riêng v i Cha
T nh, tôi c u
chúc Cha có đ
s c nh n nh c
đ ch u đ ng
nh ng s đ
kích quá khích

và b t công .

Là m t giáo
dân luôn luôn
tin t ng vào s

quan phòng

cà Thiên

Chúa, tôi c u

xin Chúa và M

Ng i cho ta

“tr i n ng đ p

sau c n giông

t ” .

Monterey ngày
26-10-1986

10- Đ NG T TI M C C M

Monterey

ngày

15-11-1986

Trong báo
San Jose
Mercury
News, s ra
ngày 4-11-86,
có đăng bài
c a ký gi

Jack Foley v
nh ng l i
tuyên b c a
m y v Linh
M c M là có
m t s ác c m
c a ng i M

đ i v i ng i

Vi t Nam.

Nh ng ác c m

n y gây ra,

v n theo m y

Linh M c M

đó, là do vi c

giáo dân Vi t
Nam ch ng
l nh c a Đ c
Giám M c.
M t s ng i
Vi t Nam
(Công giáo và

không Công
giáo) đã t v
lo ng i v tình
tr ng n y.
Trong s m y
báo ti ng Vi t,
vài ba ng i

Việt Nam lên
tiếng tố cáo
giáo dân
chúng đời là
đã gây ra tình
trạng khó
khăn cho

ngôi i Việt
Nam.

Tôi xin đưa ra
mọi nhận xét

sau đây:

1. Không phải
là tôi không tin
lời của mày

Linh M c M
đó, nh ng tôi
mu n h i, th t
s nh ng l i
tuyên b đó
có ph n nh
trung th c

nh ng c m
nghĩ c a đa
s dân chúng
M hay
không? Hay
đó ch là c a
m t s ít

ng ị i đã có
s n thành ki n
ch ng ng ị i di
dân? Chính
Cha Boyle đã
xác nh n,
“Cu c tranh

ch p San
Jose đã làm
tặng cái thành
ki n ch ng
ng i di dân,
thành ki n này
đã có s n

ngay d i cái

v b ngoài

c a xã h i

M ” (The

dispute in San

Jose has

exacerbated

what is always
just below the
surface in
American
society, this
anti-immigrant
bias). Nói m t

cách khác, h
có s n thành
ki n ch ng
ng i di dân
và vì cu c
tranh ch p
này, h càng

b c t c h n.

Có th có m
s r t ít ng i
M thi u suy

nghĩ, có
thành kiến
chúng người đi
dân. Nhưng
nói chung về
dân chúng M
thì đi u đó

không đúng.

Ta c̣ xem

nḥ ng ṭ cḥ c

công, ṭ, thị n

nguỵ n hay

các c̣ cḥ ṭ t

đ̣ p mà các ṭ

nhân M□ đang
giúp ng□ □ i di
dân thì ta th□ y
ngay là đa s□
dân chúng M□
không có
thành ki□ n

chàng ng người đi
dân. Nhiều
người M nói
với tôi: “Trở c
đây, cha ông
chúng tôi cũng
là người đi dân

mà.”

Tôi còn nhớ
trở lại đây đã
5, 6 năm,

những người
dân Việt Nam
ở Monterey và
Texas đã bắt
một số người
Mỹ có thành
kiến chững

ng
Vi t Nam nh
b n Klu Klux
Klan (KKK) đã
gây cho ng
dân Vi t Nam
nh
u khó

khăn, đe dọa,
phá hoại các
tàu bè Việt
Nam, mang
súng để nh
hãm hại. Ng
dân Việt Nam

bị nguy hiểm
đến tính
mạng; và đã
tử vong, đã l
bên chốt mặt
ngồi i M
Texas. Tình

hình th t cǎng
th ng. Ng
dân Vi t Nam
quá chán n n
h u s p b
ngh , đi sinh
s ng n i khác.

Những những
lòng kiên trì
của mình và
sự hi sinh
của phần
đông người
M, cuối cùng,

ng dân Vi t
Nam đ c
tr ng án trong
v ch t ng i,
đ c vô s .
Các ng dân
Vi t Nam

đ c b o v

hành ngh

bình an nh

ng dân M .

2. Tôi đã nói
chuyện về
những người
M (Công
giáo và không
Công giáo) và
cho họ biết là

cu c tranh
ch p xoay
quanh 2 đi u:

a. Giáo dân

dâng thắp

nguyện lên

ĐGM xin lập

giáo xứ thờ

nhân nhậm

Giáo Luật cho

phép.

b. ĐGM b
nhi m m t
Linh M c làm
ch chiêm c a
h , nh ng h
không th
ch p nh n

đ c, vì Linh
M c này, theo
h , đã ch ng
đ i th nh
nguy n c a
h .

V đi u th
nh t (a), ng i
M l c đ u
không hi u t i
sao ĐGM l i
không cho
phép. H nói

là chính cha
ông c a h
tr c đây
cũng có giáo
x qu c gia.

V đi u th
hai (b), h tr n
tròn m t và
l c đ u lia l a;
vì h không
th hi u đ c,
t i sao ĐGM

lữ i bữ t giáo
dân phữ i chữ p
nhữ n nhữ thữ ,
vì nhữ vữ y làm
sao điữ u hành
đữ ữ c các công
viữ c trong Hữ

Đá o.

Nhân tián tôi
xin ká lái câu
chuyán sau

đây: Cha
Gio-an Tr n
Bình Tr n g,
quen v i tôi,
Cha h c M
và đ c th
phong Linh

M c M . Vì
m t n c
tr c khi Ngài
đ nh v n c,
nên Ngài l i
làm vi c cho
các x M .

Mọi đ u, Ngài
làm phó x .

Trở c đây đ
m t năm, Ngài
đ c b
nhi m làm
chánh x c a

m t x M

ti u bang

Virginia. Ngài

là Linh M c

Vi t Nam đ u

tiên đ c làm

chánh x M .

Ngài nói là
trở lại c khi Ngài
đến c b
nhằm làm
chánh x c a
x này, thì có
5 Cha M

khác đã đ và
đi trong vòng
b n năm r i.
Lý do là vì
không h p v i
giáo dân. K
i chuy n

này, tôi chỉ có
một mục đích
nói là các Linh
Mục và giáo
dân phải có sự
hợp tác thì
công việc mục

vì cả a các

Ngài mọi

mong thành

công đở c.

3. Chúng ta
phải nắm
vững điếu này:
Vấn đề đang đả
lên nh cáa ĐGM
ở đây không
phải là một số

chàng đi vì
tín lý hay luân
lý. Giáo dân
chàng đi lo
ĐGM vì
phòng đi
hành chánh

và nhân s .
S ch ng đ i
này cũng nh
các đoàn th
khác M
ch ng đ i m t
chính sách

nào đó trong
nội tâm M.

Người có da đen
đã đấu tranh

c c kh , h
m i có đ c
ngày nay. Ph
n M đã đ u
tranh lâu năm,
h m i đ c
có quy n l i

nh ngày hôm
nay. Các công
nhân các
hãng M đã
tranh đ u,
đình công
nhì u l n,

chúng s b t
công c a ch
nhân. Nhúng
cu c đình
công có khi
gây ra b o
đ ng, đ m

máu. Th m
chí c ng i
đ ng tình
luy n ái cũng
tranh đ u,
bi u tình đ
đòi quy n l i.

Một viên công nhân
sát nói với tôi:
“Với tôi tham
gia phong trào
chống xây nhà
máy đi n
nguyên t. H

từ chớ c các
cuớ c biớ u tình,
ngăn chớ n xe
cớ lớ u thông.
Hớ nớ m lắ ra
đớ ớ ng. Chính
tôi đã phớ i bớ t

vì tôi, nhốt lên
xe, đưa a vì bắt
cảnh sát.” Và
ông kể chuyện:
“Việc này, họ
làm vì họ tin
đó là đi u

phải. Vì c tôi,
tôi làm vì đó là
phần sự của
tôi. Chúng tôi
(tôi và nhà tôi)
không trách
móc nhau

không t c b c
nhau v
chuy n đó.
Chúng tôi v n
vui v và h nh
phúc v i
nhau.” Thái đ

cà a ng i M

là nh th .

Nh ng s vi c

đó đâu có làm

cho nh ng

ng i M

khinh r

những người
tranh đấu. Vì
chính họ cũng
đã học có
hơn tham gia
những cuộc
tranh đấu,

bi u tình v.v . .
. B n tính t
do c a ng i
M là nh th .
N u h th y
cái gì sai, cái
gì b t công là

hồ tranh đũa.

Kết quả thành

công hay

không là

chuyện khác.

Những người
tuyên bố của
mỹ Linh Mộc
Mộc và sự hòa
theo của mỹ
người Việt
Nam Việt trong

báo đã quá
thiên l ch và
c tình đ t
giáo dân
ch ng đ i vào
cái th c a
ng i làm đi u

sai trái. Nh ng
ng i Vi t
Nam nào y u
bóng vía, th y
v y, đã v i
vàng s hã.
T i sao ta

phải sợ hãi?
KHÔNG! Ta
không phải.
Ta cũng có
quyền của ta
chỉ. Đừng để
ai nắm tay ta.

4. Trong khi
nói chuyện với
những người
M (c Công
giáo (không
Công giáo) tôi
thực hành đ

thông cảm với
giáo dân
chúng tôi. Dĩ
nhiên, họ
cũng như
chúng ta, đã
tiếp xúc là một vài

v n l n x n đã
x y ra. Tuy
v y, h cho
cái đó có th
x y ra trong
m i cu c
tranh ch p. Và

n u ph i phân
tích thì h cho
là i c hai
bên. M t bên
khiêu khích và
bên kia ph n
ng.

Những vớ lộn
xộn xẩy ra
nhà thờ là một
điều đáng tiếc.
Những phôi
biết vì đâu mà
xẩy ra những

vì đó? Vì mặt
bên có hành
đường khiêu
khích (khiêu
khích có nhiều
hình thức) nên
bên kia đã

ph n ng l i.

Nhi u ng i

không đ c

ch ng ki n

nh ng v xô

xát m y nhà

th , ch đ c

đ c báo ho c
nghe k l i.

Hai phe, phe
nào cũng nói
là mình ph i.

Bi t tin ai bây
giờ ? Nh ng

ng i dnh líu
vào m y v
này ph i t h i
l ng tâm
mình. Ng i ta
có th tuyên
b v i báo chí

nh ng g

ng i ta

mu n. Nh ng

tr c m t

Chúa ng i ta

không th

gi u đ c.

Riêng tôi, tôi
xin k
l i m t
v
khiêu khích
nh mà chính
tôi đã m c
kích.. Ch
nh t, ngày

9-11-86, tôi đi
Lễ Viếng Nam
lúc 3 giờ chiều
tại nhà thờ
Most Holy
Trinity. Lễ
xong, ra bãi

đ u xe. Có
ng i quen
gi i thi u tôi
v i ông Hi t
đang đ ng
g n đó.
Chúng tôi

đang nói
chuyện thì
một người đàn
ông lái xe
chầm chầm đi
qua. Ông này
nhìn về phía

chúng tôi và
quát, “Này,
m cha cái
th ng Hi t, nó
. . . (không
nghe rõ), nó .
. . (không

nghe rõ) . . .”

Tôi cũng nghe

thầy tiếng

ngồi đàn bà

trong xe đó

chị theo. Tôi

ngồi nhiên.

Sao l i có
ng i có th
ăn nói h n
x c, gây g
nh th n i
công c ng?
Trong lúc đó

ông Hi t v n
gi v bình
tĩnh v i n
c i g n g,
nh là ông đã
quen v i c nh
này r i. V y

n u c hai
phe đ u bi t
t k m ch
tính nóng n y
c a mình thì
ch c là ch ng
có gì l n x n

x y ra.

5. Khi ĐGM
đóng c a
tr ng ST.

JOSEPH, các
phụ huynh
học sinh
(trong đó có
một cậu Ma
Sơ) đã phụng
đời ĐGM khách

li t. H c m
bi n ng “It’s
a shame, Du
Maine.” H g i
Ngài là con
r n, là đ c tài,
là kiêu ng o.

Hồ tào cáo

Ngài là đã nói

đi hồ, đi xứ

vì hồ như là

đi xứ vì một

đá con nít.

Hồ rớt béc tóc

. . . (San Jose
Mercury
News, May
25,
1986/West).
Có ai dám do
n t nh ng

ng i ch ng
đ i này
không? Có ai
dám nói là
hành đ ng
c a h là sai
không? Có ai

dám khinh r
h không? Có
ai dám nói là
h phi n
nhieu dân đ a
ph ng
không? Câu

trò lại tốt
nhiên là :
KHÔNG. Vậy
thì, tại sao
giáo dân Việt
Nam chọn
đường phố s

s t? Hay là vì

T T I M C

C M?

Tôi nghĩ giáo

dân Việt Nam
nói riêng và
ng nói Việt
Nam nói
chung, chúng
ta làm gì mà
phải lo sợ đi

v i dân đ a
ph ng. Dân
đ a ph ng,
nói chung, có
làm gì ch ng
đ i chúng ta
đâu. Chúng ta

có làm gì
chúng đi h
hay gây ngăn
trở cho h
đâu. Chúng ta
phải tranh đấu
cho những gì

chúng ta tin là
phải. Ngay
Mà cũng làm
nhỏ th.

Chúng ta
không phải
khép nép,

khúm núm xin

l i ai c .

Ng i M , nói

chung, không

còn k th

nh x a.

6. Vì không
mu n s ng v i
C ng s n,
chúng ta đ n
n c này, có
m c đích sinh
s ng và đóng

góp vào sự
giàu mạnh mẽ
của anh em này.
Đi đã sự
chúng ta đang
làm việc và
đóng góp như

th. Tuy nhiên
còn một số
ng. i trong
chúng ta, vì
hoàn cảnh
không/chính
cho phép đ

đi làm, nh
già
lão, b
nh t
t
ho
c con còn
nh
ph
i nuôi
n
ng nên còn
ph
i lĩnh ti
n
tr
c
p xã h
i.

Tuy vậy,
những người
này cũng
không nên có
tâm niệm
vì chúng ta
đâu có muốn

th. V l i, s
ti n tr c p đó
là do ti n
đóng góp c a
m i ng i làm
vi c trong
n c M ,

trong đó có
biết bao nhiêu
người là họ
hàng, là anh
em, là con
cháu chúng
ta. Và sau

này, chính
những đứa
con nhỏ mà
chúng ta đang
nuôi nấng, khi
lớn lên, sẽ đi
làm và cũng

sẽ đóng góp
vào quỹ
chung quỹ y. Đó
là một sự
từng trỗi lên
nhau, chẳng đâu
chúng ta có

nhỏ v& riêng
gì ai.

Chúng ta c&
s&ng hiên

ngang trong

vòng pháp

luật nhậm mĩ

ngũ i M.

Nu ai s s t,

khép nép, cú

đ u s ng v i

thân ph n t
b thì đó là vì
h ho c thi u
hi u bi t v xã
h i này ho c
vì h có T T
M C C M. Có

ngườ i còn quá
lo sợ, cho là
giáo dân Vi t
Nam sợ b
khinh b, ch
di u nên đã
vi t nh ng câu

thi u hi u bi t.

Đây là m t

câu ví dụ :

“T p th ng i

Công giáo

Việt Nam

mang m t v t

nh... đ i v i
nh ng giáo
h i khác nh
Tin Lành,
Chính Thống
Giáo, ... ”
(Đ C TIN

ngày

15-11-86,

trang 41). Tôi

sao lại lý luận

ngồi cưỡi như

vây? Không viết

câu này nên

biết rằng, nếu
theo tinh thần
của Tin Lành
và Chính
Thống Giáo
thì giáo dân
Việt Nam thật

là n n nhân
c a s đ c tài
c a ĐGM, và
h r t thông
c m v i giáo
dân. V y, ai là
ng i có v t

nhỏ trong
trở lại ng h p
này?

Và phần giáo

dân ch ng

đ i, h tin là

h b b t

công nên h

ch ng đ i. H

ch ng đ i v i

nh i t tình, v i

t t c kh

năng c a h .

Cho dù k t

qu ra sao, tôi

cũng r t hãnh

di n v h . Và

tôi dám đoan

ch c r ng b t
c ng i M
nào trong
tình tr ng c a
h cũng s
hành đ ng
nh h , nh

tôi đã trình
bày □ trên. V□
ph□ huynh
h□ c sinh
tr□ □ ng ST.
JOSEPH, San
Jose quy□ t li□ t

ch ng quy t
đ nh đống
c a tr ng
c a ĐGM là
m t ví d đi n
hình g n đây
nh t.

Tr v MC

LC □

□ * □ □ □

Phần 2